



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||  
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In  
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

**Puente, Luis de la**

**Coloniæ Agrippinæ, 1625**

§. 4. Quæ auxilia Baptismus conferat.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39652**

§. 3. *Quæ auxilia Baptismus conferat.*

*Bonum Sp.  
S. in specie  
columba.  
a Matt. 28.  
59.  
Baptismus  
obligat ad  
Eidem &  
obedientiam  
c. 2. de Eccl.  
Hierar p. 1.  
& 2.  
Lib de Ba-  
ptismo par-  
uulo. c. 26.  
Glos. in Psal  
22.  
b Gen 12.  
in quæst.  
Hebrai. su-  
per Genesim.  
3. p. q. 62.  
2. a.  
Sacramen-  
torum esse  
paris-  
culares.*

*3. p. q. 69.  
a 5.  
Duplices  
spiritus vi-  
tales.  
Lib de Sa-  
cramen. c. 5.*

**S**UPEREST iam postremam baptismi excellentiam explicare, quæ in specialibus auxilijs consistit, ad has passiones superandas, & omnia implenda quæ nobis incumbunt: & ipse Christus D. N. expressit, cum suis Apostolis ait: *Euntes docete omnes gentes: Baptizantes eos in nomine Patris & Filii, & Spiritus S. docentes eos seruire omnia, quæcunque mandauero vobis.* Te quibus verbis deducimus, quod Baptismus ad duo præcipuè nos obliget: Alterum est, vt firma fide credamus, quicquid Ecclesiæ suæ Deus reuelauit: qua de causa Sanctus Dionysius baptismum appellat *Sacramentum illuminationis*: Alterum est, vt cum vera obedientia impleamus, quicquid ipse in lege sua Euangelica præcepit: Quam ob causam S. Augustinus Sacramentum appellat *incorporationis cum Christo*, alij *fœcunditatis*, significatæ per aquas, quæ terram fœcundam reddunt, cuius etiam figura est, quod Spiritus S. in Baptismo datur tanquam columba, quæ auis est valde fœcunda: & quod de eodem ait Scriptura, *hærebatur super aquas*. S. Hieronymus ex Hebræo ait significare: *incubabat*, siue *consonabat* in similitudinem volucris, oua calore animantis, ita vt statim atque pulli ex ouorum putamine prodeunt, huc illuc celeriter discurrant, vt intelligamus, Spiritum S. per Baptismi aquam, singularem spiritus calorem & feruorem baptizato communicare: vt propterea Christiani hominis opera alacriter exercere incipiat. Ad cuius rei maiorem declarationem est aduertendum, quod omnia nouæ legis Sacramenta, (vt ait S. Thomas) præter habitus gratiæ, & supernaturalium virtutum, quæ illam comitantur, specialem quoque aliam gratiam suscipienti tribuant, hoc est auxilium quoddam Dei particulare, ad eum proprium finem obtinendum, in quem ipsum Sacramentum est institutum: ac proinde Baptismus propriam communicat gratiam baptismalem, quæ specialia auxilia complectitur, necessaria ad ea credenda & exequenda, ad quæ ipse baptismus obligat & dirigitur, incorporando baptizatum **C H R I S T O** D. N. Quemadmodum enim caput duplices spiritus vitales influit in corpus: alios qui sensus iuuant ad cognoscenda, quæ ipsis sunt necessaria; alios qui eisdem iuuant ad motus necessarios, ad eadem procuranda: ita (ait idem Angelicus Doctor) caput nostrum Christus Dominus duplicia spiritualia auxilia tribuit per Baptismum: alia ad credenda & cognoscenda, quæ ipse reuelauit illustrando intellectu cœlesti lumine, quod fides ad actus suos, cum opus est excitatur; alia verò ad ea præstanda, quæ nobis præcepit, voluntatem inspirationibus Spiritus Sancti impellendo: vt ea velit opere exequi. In cuius rei signum, ait Sanctus Ambrosius, Sacerdotem baptizantem, digito suo sputo intinctu ba-

ptizan-



ptizandi aures tangere, dicentem: *Epheta*, quod est *adaperire* quo significatur, Deum aures eius animæ aperire, per quas fides & obedientia ingreditur; ipseque baptizatus debet propterea eadem aperire, non solum ad credendum, sed etiam ad obediendum, & operandum. Nam & fides, & Baptismus, & ipsa gratia, & virtutes, quæ in ipso infunduntur, omnes præcipue tendunt ad exequendum. Quemadmodum Sanctus Augustinus iucundis his comparationibus mirifice declarauit, sicut vulnere (inquit) claudicans idem curatur, vt sanato malo præterito, futurus dirigatur incessus: sic mala nostra non ad hoc solum supernus Medicus sanat, vt illa iam non sint; sed, vt de cætero per viam virtutum rectè ambulare possimus: quod quidem etiam sani non nisi illo adiuvante, poterimus. Nam medicus homo, cum sanauerit hominem, iam de cætero sustentandum elementis & alimentis corporalibus, vt eadè sanitas conualescat atque persistat, Deo dimittit: ipse autem Deus, cum spiritualiter sanat ægrum, vel viuificat mortuum, id est iustificat impium, non deserit, si non deleratur, vt pie semper, iusteque viuatur. Sicut enim oculos corporis, etiam plenissime sanus, nisi candore lucis adiutus, non potest cernere: sic homo etiam perfectissime iustificatus, nisi æterna luce iustitiæ diuinitus adiuuetur, rectè non potest viuere. Credere autem debemus, cum aliquid boni facimus, nos Deo idem facienti cooperari: quia misericordia eius præuenit nos, vt sanemur; & subsequitur, vt etiam sanati vegetemur; Præuenit, vt vocemur; subsequitur, vt glorificemur. Præuenit, vt pie viuamus; subsequitur, vt cum illo semper viuamus: *c quia sine illo nihil possumus facere*. vtrumque enim scriptum est. &: *d Deus meus misericordiam eius præueniet me, &: c misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vite mea*. Hæc Sanctus Augustinus.

Ex quibus apparet, quantoperè indigeamus gratia, & auxilio, quod in Baptismo Deus nobis offert; & quam obstricti simus ad eadem cooperandum. Tunc enim *frucamur* ad Ecclesiæ vineam, vt animas nostras colamus, ac perficiamus. Ad eum modum, quo Deus Dominus Noster, cum primum condidit hominem, gratia & iustitia originali exornatum, *g in Paradiso voluptatis constituit, vt operaretur & custodiret illum*; terram eius colendo, & arbores vt copiosiores fructus proferrent, putando; ipsumque paradysum tam à bestiis, quæ intus; quam à feris, quæ extra erant, custodiendo: ne ingressæ, illum, instigante eas Dæmone ob inuidiam ac rabiem, qua hominem oderat, deuastarent. Nam quamuis ipse Dominus noster potuisset hæc per seipsum facere: voluit tamen Adamum in eisdem occupari, eò quod occupatio esset ipsius statui conformis. Hunc itaque in modum, non te per baptismum iustificauit DEVS, & in Ecclesiæ suæ paradiso collocauit, vt otiosus in ea vitam traduceres: sed, vt in animæ tuæ cultura, quæ

*Aures Christi  
sanari.*

*Lib. de nat.  
et grat. c. 26  
Medicus sanat  
in futurum.*

*Deus nunquam  
dimitit sanatum.*

*Deus lux  
nostra.*

*Eodem lib.  
c. 31.*

*Deus præuenit & subsequitur.*

*c Ioan. 15. 5.*

*d Psal. 58. 11.*

*e Psal. 22. 6.*

*f Mat. 20. 1.*

*g Gen. 2. 15.*

*Homo natus ad laborem.*



*Carni &  
mundo re-  
sistendum.*

paradisi huius est pars quadam, labores: sancta scilicet opera exercendo, eamque à bestijs & feris defendendo, quæ eam peruertere conantur: siue illa tibi sint innata, & intra teipsum versentur, quales sunt prauæ propensionis *carnis*; siue extra vagentur, qualia sunt praua huius *mundi* exempla: quia vtraque Dæmon ex odio in nostram perniciem vehementer instigat. Quæ omnia fufius in progressu, distinctiusque explicabuntur.

## CAPVT II.

VOCATIONEM CHRISTIANORVM PROPRIAM  
per sanctum Baptisma eò dirigi, vt fiant *Milites Christi,*  
*eiusque crucem, & legis Euangelicæ*  
*iugum tollant.*

*Milites &  
operarij su-  
mus.*



ROPRIA Christianismi vocatio, quæ in ipso Baptismo promulgatur, & intimatur, duo præcipue requirit officia: designat enim nos in Christi *milites* ad spiritualement militiam contra omnia vitia, omnes Dæmones, infernum ipsum, eorumque fautores, mundum & carnem; Et vt imitatores simus vitæ gloriosi nostri Ducis, sub cuius Crucis vexillo, eam eius partem, quæ nobis continget, legisque Euangelicæ iugum, quod ipse nobis imponit, portemus. Et vtrumque munus simul nobis incumbit, quemadmodum enim Hebræi *Milites a vna manu sua faciebant opus, & altera tenebant gladium*, & pugnabant contra hostes, qui ædificium impedire conabantur. Ita milites Christi vocati sunt, (vt ipsemet dixit) ad b *turrim* vitæ Christianæ, & Euangelicæ perfectionis *ædificandam*; & ad pugnandum contra regem filiorum superbiæ, qui turris illius ædificium conatur impedire. In cuius rei testimonium cum Sanctum Baptisma in capite, ad significandum, (vt Sanctus Ambrosius ait) eos vocari, vt sint contra Dæmonem, Mundum, & Carnem luctatores. Nominatim verò vngantur in *pectore*, vt strenuum induant propositum aggrediendi, quæcunque sint diuini obsequij, luctantes contra hostis tentationes: Vnguntur quoque in *scapulis*, vt firmissimū concipiant propositum tollendi legis, crucisque Christi iugum & onera, etiam repugnantibus carnis passionibus: *vertex* denique capitis inungitur, vt tertium aliud generosius induant propositum, ponendi supra caput suum omnia, quæ ad CHRISTVM Dominum nostrum spectant, honori sibi ea ducentes, nomenque, & opera Christiani præ omnibus mundi huius pompis ac dignitatibus. In cuius rei testimonium (vt expendit S. Dionysius) ter interrogantur: *renuncias Sathana, & omnibus pompis eius?* & toties respondent: *Abrenuncio*, cui propterea sta-

a 2. Esdr. 4  
17.

b Luc. 14.  
28.

Lib. 1. de  
Sacram. c. 2  
& lib. 1. c. 1.  
S. Thom. 3.  
p. q. 66. a. 10.  
ad 2. & q.  
71. a. 2. & 3.

Trina vn-  
ctio & abren-  
nunciatio.

c. 2. Eccle.  
Hier.

reâ sta-